

Beverly Hungry Wolf, Amelie Scenk: A csend ajándéka, Indián asszonyok bölcsessége, A világ szépségéről s az élet titkáról, Palatinus, 2001, Budapest

A fordulat ideje

Most ismét fordulat idejét éljük, az idő megérett a változásokra. Az asszonyok felismerik az ellenséget. Keresik az igazságot. Fiatal nőkkel beszélnek, s elmondják nekik, hogy a megerőszakolásnak nincs köze a szeretethez, sem, az örömhöz. A férfiak ezáltal csak hatalmukat próbálják biztosítani – amolyan elavult hatalmat.

Az asszonyok újra megtanulják, mire való a testük, hogyan védjék meg önmagukat, s elmondják, mi a véleményük az igazságról, az alkoholról, a fogamzásgátló tablettákról és a szegyenérről. Igazságra, támogatásra és szeretetre vágnak, keresik azoknak körét, akikhez csatlakozhatnak.

Nootka indián asszony

A fekete zsinór a halál zsinórja. Mindazon asszonyok asszonyok emlékét jelképezi, akik a szelíd erők védelmében haltak meg – jelképezi a fehér asszonyokat, akiket boszorkányként elégettek, a fekete asszonyokat, akiket rabszolganőként elhurcoltak, a sárga asszonyokat, akiket megnyomorítottak, s mint egy terméket áruba bocsátottak, a barna asszonyokat, akiket megerőszakoltak és testüket betegségekkel fertőztek meg, s akiket meggyilkoltak.

A gyöngyök mindegyike egy-egy különlegesség. Minden szemnek külön varázsereje van. A halálzsinór mindegyik végén négy gyöngyszem van, mert a négy tökéletes, igazi szám. Ha a halálzsinór cipőfűző lenne, akkor is az lenne, ami: az összes előttünk járó asszonytestvérünk emléke.

Nootka indián asszony

Az emberek csaknem úgy éltek, ahogy meg volt írva. Csaknem. És az asszonyok szövetsége erős volt. A szövetség minden asszony számára nyitva állt, törzsi hovatartozására, korára, társadalmi helyzetére, politikai rangjára vagy gazdagságára való tekintet nélkül.

Egyetlen asszony sem vásárolhatta meg a szövetséghez való tartozás jogát. Egyetlen asszony sem örökíthette át a szövetségben betöltött helyét. A szövetség minden tagját maga a szövetség választotta ki, s meghívásos alapon válhatott valaki taggá. Meghívás alapján még rabszolganők is lehettek a szövetség tagjai. Tulajdonosaik nem tagadhatták meg tőlük a belépés jogát, nem akadályozhatták meg az összejöveteleken való részvételüket, és nem tilthatták a szertartásokon való részvételt sem, mert a szövetségnek igazi hatalma volt, s mindenütt tiszteletben tartották.

A szövetségben lévő asszonyok feladatai közé tartozott a leányok nevelése is. Játékosan, dalokkal. Legendákkal és példák útján tanították őket. Megtanították a leányokat testük ápolására, beavatták őket a testi örömszerzés titkaiba, s ránevelték őket, hogyan tiszteljék

magukat és testük biológiai funkcióit. Elmagyaráztak nekik mindent, amit a terhességről, a szülésről és a gyermekápolásról tudniuk kellett.

De egyszerre csak fejére fordult a világ... Különös férfiak jöttek. Olyanok, akik soha nem beszéltek asszonyokkal, akik soha nem ettek, soha nem háltak és soha nem nevettek együtt asszonyokkal. Olyan férfiak jöttek akik dalolás és tánc közben, kacagáskor és szerelem idején komor képet vágtak. Ezek a férfiak azt állították, hogy az asszonyok szövetsége boszorkányok gyülekezete.

„Nem tűrhetitek, hogy egyetlen boszorkány is életben maradjon”, így prédikáltak, de az emberek nem hagyták, hogy a szövetség asszonyait megöljék.

A papoknak kislányokkal kellett beérniük. A lányokat elvitték a falvakból, iskolákba járatták őket, úgyhogy nem olyan asszonyok nevelhették s taníthatták őket, akik elmondhatták volna testükről az igazságot. Az iskolában arra nevelték őket, hogy mellüket elszorítsák, karjukat, lábukat el kellett rejteniük. Fiútestvéreiknek sosem nézhetek a szemébe, lesütött szemmel a földet kellett nézniük, mintha valami szégyellnivalójuk lett volna. Ahelyett, hogy a vérzés idején visszavonulhattak volna az arra kinevezett házba, ahol meditálhattak, imádkozhattak, a holdtöltét s testüket ünnepelethették volna, arra tanították őket, hogy betegek, kötöt hordjanak, viselkedjenek betegek módjára. Azt is mondták nekik, hogy soha nem szabad testi vágyaik feltörő hullámainak engedniük, soha nem élvezhetik ezt az érzést, mert bűnös dolgok ezek.

Ha azután a lányok visszatérhettek falujukba, értelmük annyira megmételyeződött, szellemük annyira megbomlott, lelkük úgy beszennyeződött, hogy az asszonyok szövetségének tagjaiként már nem jöhettek számításba.

A fiúkat is elhurcolták. Őket pedig arra tanították, hogy a nők piszkos, bűnös teremtmények, akik a férfiakat eltérítik a jó útról. Azt tanulták, a nőknek nincs saját véleményük, ésszel nincsenek különösebben megáldva, s csak azért vannak a világon, hogy a férfiakat szolgálják.

Nem kellett hozzá egy generáció, s a feje tetejére fordították a világot, az ész az igazság ködbe veszett, s csaknem teljesen odalett.

Nootka asszonyszövetség hagyománya

A hagyomány szerint a férfiak és a nők egyenlők voltak, a törzs fennmaradása ugyanúgy függött a nőtől, mint a férfitől. Az asszonyok feladata, a gyermeknevelés ugyanolyan fontos volt, mint a férfiaké, a vadászat, s a harc, mert a gyermekek jelentették a jövőt, a törzs továbbélését...

Az indián asszonyok mindig is abban az egyenrangú helyzetben voltak, amiért a fehér asszonyok harcoltak.

Opal Cahune, *Salish*